

interpretându-și rolurile cu profesionalism, fără exagerări, fără vulgaritate. Spectacolul se joacă pe muchie de cuțit, rămânând mereu în limitele decenței.

Un decor simplu – poate chiar sărăcăcios –, ne aduce aminte de „împrejurările” financiare în care se realizează majoritatea producțiilor scenice în teatrele din țară, aflate la limita supraviețuirii. Noroc că imaginația regizorului și strădania actorilor compensează lipsurile bănești. Un lucru este, totuși, de mirare: deși reprezentația a durat 35 de minute „fix”, mi s-a părut că a trecut măcar un ceas și jumătate. Să fie vorba de prea mult Caragiale „îngurgitat” pe parcursul anului trecut? Să fie vorba de dispoziția în care mă aflam? Să fi condus către monotonie prea multele momente extrascenice?! Greu de spus. Și totuși...

Teatrul Valah din Giurgiu – Conu' Leonida față cu reacțiunea de I.L. Caragiale. Un spectacol de Florin Antoniu. Distribuția: Radu Panamarenco (Conu' Leonida) Mirela Nicolau (Efimita), Geo Pintenaru (Safta).

Claudia LIPAN

Utopia minciunii

Cu siguranță, fiecare mămică aflată în sala Teatrului „Ion Creangă” la premiera cu *Pinocchio*, și-a avertizat năzdrăvanul că-i va crește nasul mare dacă îi trece prin cap să mintă. Iar năzdrăvanul trebuie să o fi crezut cel puțin o dată. Personajul lui Carlo Collodi nu a avut niciodată suficientă încredere în vorbele bătrânului *Gepetto*. În cămăruța sărăcăcioasă a meșterului, lângă o măsuță cu dălțițe de diferite mărimi, atârnă undeva în spate șase păpuși din lemn auriu, mascând parcă toată corvoada de fapte buclucașe ale păpușii vii. Scenografia lui Viaceslav Vutcariov este atât de frumos construită, încât aduce cu sine farmecul simplu al copilăriei. pline de mici bucurii care maschează pe de o parte sărăcia, iar pe de altă parte viciile oricărei societăți. Regizorul Cornel Todea și-a imaginat spectacolul ca o combinație între clasic și modern, combinație remarcată mai cu seamă în ilustrația muzicală cu accente de jazz și în coregrafia lui Păstorel Ionescu, coerent susținută de grupurile tinere de actori-dansatori. *Pinocchio* este o fărâmă din creația unui om plin de bunătate și de adevăr; *Gepetto*, așa cum este interpretat de Boris Petroff, este un om care și-a pus în meșteșug puterea sa de creator izvorâtă de te miri unde, atunci când îi vezi trupul plâpând, încovoiat de griji și bătrânețe. Cu barba țuguiată, părul vâlvoi, haine ponosite, el ia locul tatălui bun, capabil de sacrificii peste putință de îndurat, pentru fericirea copilului său. Văzându-l pe Boris Petroff, mi-a încolțit în minte ideea că poate acest meșter își uită amărăciunea de zi cu zi din oceanul utopic al unei lumi ireale, al poveștii, al ludicului, al copilului pe care îl dorește și nu-l are. Fără a deveni donchihotesc, *Gepetto* rămâne totuși un visător. În noblețea sa sufletească, va insufla bunătate propriei creații care, mai târziu, se va apropia până la refuz de realitate, depășind condiția imaginară.

Pinocchio, interpretat uneori de Ani Crețu, alteori de Camelia Andriță, este prototipul fiului năzbâțios. Se naște sub ochii spectatorilor, este neascultător spre deliciul celor în cauză, nu vrea să învețe și să meargă la școală. Deci nu se deosebește cu nimic de publicul care-l adoră din cap până-n picioare. Costumul roșiat acoperit de petice trădează condiția traiului său. Cu figura strălucitoare, cu nasul lung și fals, *Pinocchio* dă naștere la scânteii ori de câte ori se joacă cu focul: participă la spectacole de teatru și circ, își pune viața în pericol, pierde false premise de fericire (printre care și câțiva bănuți), dar primește valorile transmise de tată și câștigate prin propriile forțe. În drumul său are doi protectori – *Greierele*

și *Zâna*. Fără omniprezența unui personaj creat de Walt Disney, Alexandrina Halic își croiește cu bastonul învățătura plină de povețe a unui *Greiere* sfântos, ambițios, maiestuos. Se rățoiește, șușotește, se pierde cu firea, se adună din nou, se mișcă mlădios în frac și poartă aproape ostentativ jobenul pe capul verzui. Când apare, capătă înțelepciunea conștiinței lui *Pinocchio*.

Poveștii îi oferă culoare și perechea *Vulpe–Motan*, personaje interpretate cu umor de Marina Procopie și Daniel Tudorică, acesta din urmă completând, mai bine spus, partitura actriței. Cu o blană ce-i atarnă pe spate, cu umbrela plină de găuri cât o nucă, plimbată într-un cărucior improvizat cu claxon, *Vulpea* este un prefăcut nod de capcane. Îl măgulește pe *Pinocchio* doar pentru a-l jefui, îl ia peste picior pe *Motan* din invdie și răutate, primește (puține, dar meritate!) cravașe pe spinare în urma căroră – în mod miraculos – se vindecă de șchiopătat. Cu voce guturală și sclipire în ochi, Marina Procopie scoate la suprafață, de fapt, toată mizeria care se naște din viclesug. Un personaj mai puțin important pentru traiectul eroului dar la fel de mojic, este și *Vânzătorul de haine vechi*, un evreu get-beget, cu perciuni și sprâncene roșcate, cu haine largi și prăfuite, cu accent și subțirime a limbii, cu marfă multă de vândut, cu șmecherii și doftorii, cu scumpete la preț și vorbă. Iar interpretarea lui Dumitru Anghel este, fără doar și poate, pe măsura farmecului personajului.

În afara celor câteva momente de spaimă încercate de micii privitori o dată cu posibilitatea de a-l arde pe *Pinocchio*, transformarea în asin, sau apariția călailor din cauză că nu și-a luat doctoria, spectacolul regizat de Cornel Todea le-a oferit una dintre puținele șanse pe care le are un copil să accepte cu deplină maturitate un viciu (sau mai multe) ascuns în înveliș utopic. Minciuna, sărăcia, bătrânețea, furtişagul, slăbiciunea sunt doar câteva aspecte neplăcute ale sufletului, pe care copilul le primește cu atitudinea contradictorie a inocenței și curăției, cu ochii luminoși, cu lipsă de egoism, cu tot ceea ce nu aparține lumii care se desfășoară în fața sa. Lume în care intră treptat și în care supraviețuiește fără a avea o inimă de lemn.

Teatrul Ion Creangă – *Pinocchio* de Carlo Collodi. Regia și ilustrația muzicală: Cornel Todea. Asistent de regie: Alexandrina Halic. Scenografia: Viaceslav Vutcariov. Coregrafia: Păstorel Ionescu. Cu: Ani Crețu / Camelia Andriță, Boris Petroff, Alexandrina Halic, Cristian Irimia, Marina Procopie, Daniel Tudorică, Dumitru Anghel, Cristian Boeriu, Anca Zamfirescu, Marius Nănu, Sibylla Oarcea, Cornelia Pavlovici, Mirela Busuioc, Ioana Ginghină, Mircea Mușatescu, Florina Luican, Mihaela Betiu, Marioara Sterian, Ioan Georgescu, Ion Arcudeanu. Data premierei: 14 februarie 2003.

